

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

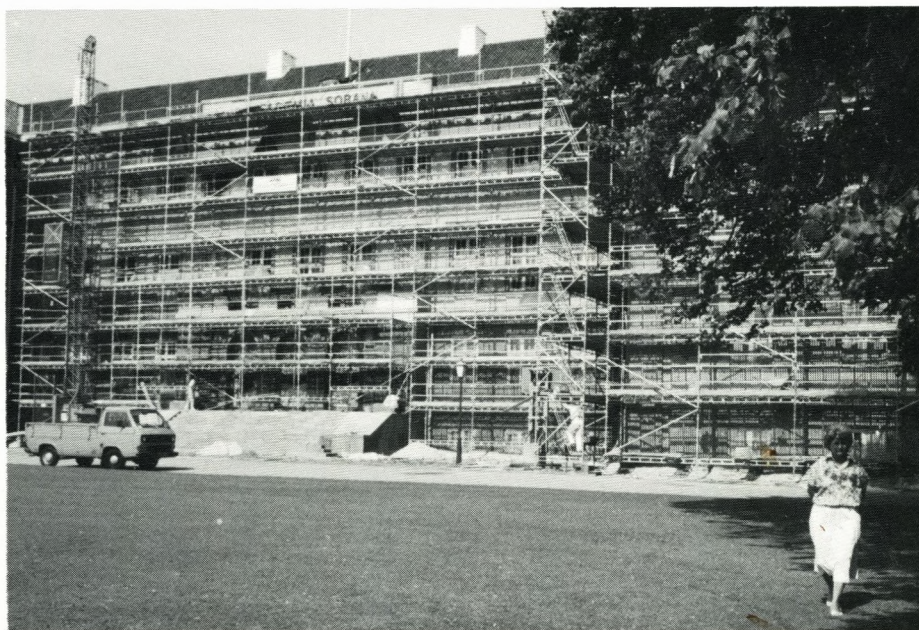
SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund

Oktober

Årgang 76 . Nr. 8

1991

Hovedbygningen bag stilladser

Lokale håndværkere er i fuld gang med at pudse bygningens syd- og østside. De andre to facader må vente til 1992.

(Sven Gerner, foto).

29. AUGUST TIL 5. OKTOBER 1991
MIQUEL BARCELÓ
GEORG BASELITZ
ANSELM KIEFER
PER KIRKEBY
SIGMAR POLKE
ROBERT RAUSCHENBERG
ANDY WARHOL

Jeg har nu haft galleri i fem år. Det har jeg valgt at fejre med en udstilling, hvor jeg viser værker af en række af de kunstnere, som jeg gennem årene har formidlet værker af. Jeg har søgt at samle værker, hver især valgt for deres individuelle kvalitet. Og kun mit tætte samarbejde med kunstnere, samlere og gallerier verden over har gjort det muligt at fejre de fem år med denne udstilling.

Med venlig hilsen

 (S 84)

GALLERI FAURSCHOU

ST. STRANDSTRÆDE 21 • DK 1255 KØBENHAVN K

TELEFON 33 91 41 31 • TELEFAX 33 91 11 86

ÅBNINGSTIDER: TIRSDAG-FREDAG 11-18 • LØRDAG 11-14

Aquincum Rejser

– de historiske rejser har endnu plads på 2 rejser i november/december 1991 i selskab med

Mag. art. Niels M. Saxtorph

Tunesien 29./11. – 6./12.-91. Oplev Romerriget i Afrika.

Se bl.a.: Thuburbo Majus, Karthago, Bardo-museet, Dougga, Maktar, Kairovan, Monastir, El Jem og se Sergemes udgravet under ledelse af dansk lektor ved Københavns Universitet. Fly til godt hotel ved Sousse på privat strand med helpension, alt incl. kr. 6200,00. Eneværelser kan evt. fås ved hurtig bestilling.

Rom – Nytårsvandreturen i Rom og bus i omegnen, hvis vejret tillader, fra 29./12. – 5./1.-92. Fly til godt hotel i centrum med 1/4-pension, kr. 5900,00. Dobbeltværelse som singleværelse kan bestilles.

Tilmelding og program: 53 78 25 65 tirsdag – søndag incl.

Aquincum Rejser – de historiske rejser

Britta Johnsen, Stat-enevej 53, 4760 Vordingborg.

Soransk Samfunds årsfest lørdag den 12. oktober 1991

Program:

Kl. 17,00 Samles deltagerne i kirken.

Kl. 17,15 Orgelkoncert ved Knud Vad og Chorus Soranus. Derefter festtale i festsalen, ved Thyge Winther-Jensen (S 54).

Kl. 19,00 Middag

Kl. 21,00 Kaffe og dans.

Pris for deltagelse er 250,- kr. for seniorer og 150,- kr. juniorer (1984-90).

Alle ledsagere betaler 250,- kr.

Tilmelding inden den 20. september til *Finn Harlang*, Dronningens Tværgade 30, 1302 København K., ved at sende en check eller indbetale på postgiro 4 00 17 10.

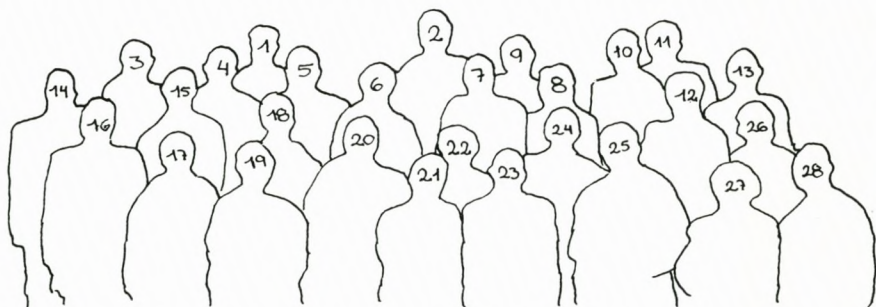
Husk at opgive årgang af hensyn til bordplanen. Hver deltager kan kun medbringe én ledsager. *Dette gælder også deltagere i dansen.*

Påklædning: Festdragt.

Deltagerantallet er begrænset til 150 deltagere. Der udsendes adgangskort med bordkort senest 2 dage inden festen. Kun indehavere af disse kan deltage i midt-dagen.

Lokal deltagelse i dansen. Gamle soranere, der ønsker at komme til kaffe og dans kl. ca. 22, er velkomne. Der vil blive billetsalg ved indgangen. Kr. 50,- pr. deltager incl. kaffe og 2 øl/vand.

NB! Finn Zieglers Orkester spiller op til dansen.

50. års studenterjubilæum 21. juni 1991.

1. Jørn Stege Nielsen	15. Flemming Nissen
2. Sven Holger Rasmussen	16. Peter Schioler
3. Sven-Aage Andersen	17. Jens V. Dahlerup
4. Jørgen J. Glenthoj	18. Robert Riis
5. Stig Gravsén	19. Werner D. Sehack
6. Poul T. Underbjerg	20. Henrik Dahlerup
7. Carl A. Wessmann	21. Sven C. Geleff
8. Jytte Klysner	22. Hans B. Mitens
9. Hans Hemmingsen	23. Jørgen P. Heller
10. Jens H. Westergård	24. Aksel Heltoft
11. Arni Olsen	25. Ole H. Iversen
12. Kjeld Thorsen	26. Oluf E. Paaske
13. Arne Blume	27. Inge Brunn Hansen
14. Gunner Harboe	28. Jørgen Hasselbalch.

Frokosten den 6. juni

Vi blev 14 i alt med formanden i spidsen: *Nestor Knud Hauerslev* '23; *Jens Bastue Jacobsen* '24; *Arne Stauning* '29; *Gunner Holm-Petersen* '31; *Jørgen Tholl* '33; *Paul Rantzau* '37; *Leif Kofoed* '40; *Hans Birger Mitens* '41; *Bent Effersøe* '42; *Anders Christian Løgstrup* '46; *Ib Juul* '47; *Niels Erik Løgstrup* '49; *Poul Andersen* '60 og benjamin *Per Salling* '73.

Næppe havde formanden *Ib Juul* udbragt det traditionelle »Leve Sorø Akademi«, før *Tholl* bemærkede, at det ville have ærgret gamle rektor *Hoff* (rektor 1894-1911) til døde at høre udtrykket »Sorø Akademi« - han afskyede det og ivrede i hele sin tid som rektor for dets uddyldelse. Anstalten skulle hedde »Sorø Skole« - »Akademiet« var for evigt dødt og borte, ja, inskriptionen på hovedbygningen, *Academia Sorana*, var ham imod, han så den helst slettet! *Ib Juul* svarede da også *Tholl*: »Du vil da vel ikke ha', at jeg skal sige Sorø Akademis Skole? Jeg siger altid, at jeg har gået på Sorø Akademi!«. *Tholl* og med ham hele forsamlingen var helt enig med formanden, ja, den altid så reactionaire referent tilstod, at han gerne anvendte ordet »akademister« i stedet for »elever«, det brugte man da i Sorø i trediverne (i dette århundrede, forstås!).

Deltagerne i den herlige forårs/maj-tur til Sorø var enige om, at »Prags« platte ikke tålte sammenligning med, hvad *Hotel Postgaardens* »Mimrelund« bød på til den herlige frokost; det vakte da også begejstring, da formanden meddelte, at platten kunne converteres til engelsk bøv uden extrabetaling! *Alle* ønskede selvfølgelig dette herlige bytte, men, ak og dobbelt-ve, det viste sig, at køkkenet kun havde TO bøffer at bytte med! Nogle mente, at plattens saga er ude - vi får se!

Fælles-snakken kom rigtigt i gang, da én opkastede spørgsmålet: Hvilke lærere gav sig tid til at tale med jer rent personligt om jeres problemer, hvad I interesserede jer for, og hvad I foretog jer i fritiden? Svarene var gennemgående bemær-

kelsesværdigt negative. *Hauerslev* fortalte, at *Bohn* (lærer 1920-1939), som han betegnede som en god lærer i fransk, var den eneste (!) der tog sig tid til at tale med ham om personlige spørgsmål - »Tænk, i alle de år, kun én! - Alle de andre var kun interesserede i deres lektier!«. Nogle pædagoger (af navn) anvendte »slående argumenter« i deres »opdragelse« af ungdommen og uddybede kun kløften mellem sig og eleven, og høstede kun foragt som løn. Men i hine gamle dage gik »man« som elev ikke til en lærer for at tale om andet end lektier, det blev let udlagt som et svaghedstegn! Fra den nyere tid, med gryende ændrede holdninger, nævntes lektor *Erik Hjarnø Petersen* (1937-) som et fint eksempel på en lærer, der tog sig tid til at beskæftige sig med eleverne »udenfor skoletiden«.

Rantzau fortalte, at han havde fået et dejligt brev fra »Krudtpeter«, alias *Axel Müller* '30, der vidste, hvor *Hoffs* »hjulridningsskilt« stod, det vidste både *Badstue* og *Stauning* også: ved »musæet«, ved indkørslen til Akademihaven. Hvem vil lægge sig i selen for at få dette herlige skilt rekonstrueret og sat op igen - et kuriosum uden lige! Når vi nu er ved »hjulridningen«, bør *Tholls* herlige historie anføres om dengang, professor *Vilhelm Andersen* (1854-1953), elev fra 1876-1882, S) blev grinet ud af studenterne. Under en forelæsning havde V.A. talt om, at han under en af sine udflugter ledte efter en pragtfuld udsigt, som han imidlertid ikke kunne finde: »Jeg red hele formiddagen, og så stod jeg af og trak op ad en høj«. Studenterne troede, at professoren var til hest og morede sig meget, indtil det gik op for dem, at det var cyklen, han trak! de kendte ikke udtrykket at ride på en cykel (ridehjul), som gammelsoraneren V.A. sandsynligvis har lært i Sorø af *Hoff*, der fungerede i Sorø fra 1867 til 1911, de sidste år som rektor.

Efter sigende gik fire - Kofoed, Mitens, Stauning og Tholl - til nachspiels; referenten var ej til stede.

Paul Rantzau.

I min skoletid på Sorø (1928-35) stod der et træskilt (hvidmalet med sorte bogstaver) ved det første egetræ i Klosteralleen på højre hånd, når man kommer udefra gennem Klosterporten.

På skiltet stod følgende: »Hjulridning forbudt« og herunder: »Fuglene, deres Reder, Æg og Unger maa ikke skades« og »Pas paa Cricketboldene«.

Skiltet kan næppe sættes op igen, for nu er »Hjulridning« jo tilladt det pågældende sted!

Red.

Frokosten den 4. juli 1991

Sommervejret var så herligt at et uden-dørs traktament under grønne træer vilde have været idealet, men da »Prag's« nystablerede udendørs øl-estrate ikke virkede tillokkende og da den ej heller syntes at danne en passende ramme om vore specifikke soranske udfoldelser, søgte vi indendørs og ... fandt vor sal med tilhørende antichambre optaget! Men til vor udelte glæde så vi at man havde duget et labert bord til os oppe i restauranten, det viste sig heldigvis at passe præcis i størrelse til dagens 10 fremmødt:

Nestor Knud Hauerslev '23; Dan Fink '27; Peter Waagstein '31; Børge Sevaldsen '32; Jørgen Tholl '33; Paul Rantzau '37; Hans Birger Mitens '41; Anders Christian Logstrup '46; Thyge Winther-Jensen '54, og sandelig om ikke Poul Andersen fra 1960 blev dagens benjamin! Men da hele 3 gamle kendinge hanvde foretrukket at fjæle sig hos »Erik hin Røde« – Niels Ulrik Kopp og Hans Stage fra '58, og Per Salling fra '73 – så lod referenten nåde gå for ret og regnede dem med indenfor nummer selvom de faktisk var udenfor, herved blev Per ultra-benjamin og summa summarum kom op på 13. Møerne svigtede os ganske, hvilket vi alle som én noksom beklagede; men det blev alligevel en fortræffelig frokost! Vi var ikke flere omkring bordet end at alle kunde følge med i hvad der blev sagt, og alle kunde tage ordet.

Med glæde genså vi *Dan* iblandt os, nu

fuldt restitueret efter sit grimme fald og uden klap for det ene øje.

Om det nu var *Dan's* tilstedeværelse, der var årsagen, skal lades usagt, men vi gav os til at diskutere emnet *moderne arkitektur* med udgangspunkt i *Centre Pompidou* i Paris; de fleste af os mente at dette markante bygningsværk snarere havde karakter af en ingeniør-konstruktion fremfor af det vi forstod ved arkitektur/bygnings-kunst. En adspurgt parisisk taxichaufførs karakteristik ramte plet:

»On n'a pas idée de ça! - Une raffinerie à pétrole?«. Meningerne om de andre arkitektoniske ultra-moderniteter i Byernes By var delte: Nogle syntes at *Le Forum* - et avantgardistisk fleretages forsænket glasbyggeri på de gamle »haller« plads - var flot og særpræget, andre fandt det koldt og grimt; det samme gjaldt den fremragende arkitekt *Pei's* omstridte glaspyramide over det nye indgangsparti til *Louvre*: et imponerende underjordisk anlæg hvorfra man ledes direkte op til det enorme museums forskellige afdelinger. Uanset smag og behag: en genial kunstners geniale - og, synes jeg, smukke - løsning på en 'ulæselig opgave'! Vi fandt den fremmedartede skønhed i meget af nutidens 'glas' -arkitektur demonstreret i al sin væld i forstaden *La Défence*: Her spejler de drivende skyer sig i skyskraberens vældige glasfacader med det resultat at bygningskroppen ligesom opløses, alt synes både virkeligt og uvirkeligt på én gang, en både fascinerende og frapperende 'verden af imorgen'. Alt herude er revolutionerende anderledes end i det traditionelle, nedarvede arkitektoniske miljø med gammelt og nyt side om side, 'verden af igår', som den ældre føler sig hjemme i, i modsætning til *La Défence*, her føler man sig fremmedgjort ... og midt i det hele tårner von Spreckelsen's gigantiske *La grande Arche* sig mod himlen i al sin iskolde geometriske skønhed - dens størrelse kan ikke bedømmes 'i sig selv' men kun ved sammenligning med det bitte myrekryb der kravler ved vidunderets fod!

Sammenligning med de berømte »dan-

ske forhold« var selvfølgelig uundgåelig! Ganske vist er vi en lille nation og ganske vist er vi jantelovens og misundelsens bannerførere, men alligevel fostrer vi verdensberømte arkitekter (von Spreckelsen var dansk!) og ingeniører (konstruktionen af *La grande Arche* blev ledet af en dansk ingeniør!), men det at være 'fremragende' har dårlige vækstbetingelser i Danmark hvor mottoet »ved jorden at blive det tjener dig bedst« ikke gavner stort tænkte planer og hurtig handling; visionerne kvæles i diskussion, en evindelig kværende diskussion for (fristes man til at sige) diskussionens egen skyld! Vi tog gigantprojekterne Storebæltsbroen og Øresundsbroen som eksempler: de er alt for store for 'danske forhold'! *Dan* kunde fortælle at han for 40 (fyrretyve!) år siden var intimt involveret i et fuldt udarbejdet projekt om en broforbindelse mellem København og Malmø: *Alt* var gennemarbejdet til mindste detalje, planen ventede kun på startskuddet – der selvfølgelig udeblev: Man vilde hellere diskutere sagen endnu engang! Belært af sine smertelige erfaringer vedrørende 'danske forhold' erklærede *Dan*: »Den 'danske diskussion' fører til ingenting!« – Til gengæld var vi enige om at modpolen til de rådende danske smålige »forhold« var at finde i den vidtfavnende støtte til dansk kunst og kultur som udøvedes af ikke mindst *Velux Fonden af 1991*, der i særlig grad står os nær: Soraner-navnene *Villum* og *Aage Kann Rasmussen* vil for altid sættes i forbindelse med dansk dygtighed og offervilje – dem kan vi være stolte af!

Fra realiteternes verden bevægede vi os over i fiktionens. Udgangspunktet var forfatteren Henrik Stangerups nyeste bog »Broder Jacob«, der handler om Christian II's broder, der som munk blev tvunget ud af Danmark efter reformationen i 1536. Jacob døde i Sydamerika som helgen blandt indianerne. En i sandhed fantastisk historie fortalt af en begavet forfatter, en spændende roman, der imidlertid ikke er »historie« i videnskabelig forstand, selv om den er nok så meget »halvdokumen-

tarisk«, en moderne betegnelse der går på lige meget fiction & facts, fantasi og virkelighed, blandet ihob. Noget helt andet er – det var vi rørende enige om – at en sådan bog kan ægge læserens lyst til at studere »den ægte vare«, den videnskabelige historiske fremstilling! Men stop en halv: Har ikke selv *Saxtorph fortalt os at »historie er godt men historier er bedre«? Hvor mange historier har mon ikke Saxo bragt til torvs? Men spændende det er han!*

Selvfølgelig skulde frokosten ikke hendirde uden en beretning fra Stedet vi alle ved: *Mitens* lagde for ved at fortælle om sine oplevelser i forbindelse med sit 50-års jubilæum; han dvælede især ved mindet om vor gamle »Slæber«, rektor *Henrik Raaschou-Nielsen*, der for ham var indbegrebet af alt godt soransk. Mitens mindedes med fryd translocationen i 1941 hvor Slæberen og lektor *Holten Bechtolsheim* dimitterede hinanden gensidigt! Jubilæumsdagen afsluttedes med en hyggelig frokost, der blev bemærkelsesværdig ved at tre ungdommelige lektorer 'fra dengang' deltog: *Jens Damgaard Sørensens* (f. 1903), *Erik Hjarno Petersen* (f. 1907) og *Erling Pihlkjær* (f. 1909). Mitens sluttede sin følsomme beretning med ud-sagnet: »Jeg var glad for at bo dernede, selvom det var svært i begyndelsen!« – sande ord som de fleste af os sikkert kan bekræfte!

Selvfølgelig gav Mitens' friske rapport anledning til almindelig lærersnak. *Poul Andersen* tog tæten og fortalte de prægtigste historier om den herlige og vidtberømte lektor *Ejvind Nordahl Svendsen* – at de blev fremført i en perfekt gengivelse af Nordahls specielle stemmeføring gjorde oplevelsen superb – intet øje var tørt!

Og så var det pludselig tid til opbrud. *Dan* tog som den sidste ordet: »Lidt af hele verden blev ordnet! – Vi har glæde af at være sammen!«

Nogle sivede til Nachspiels hvor historie og historier blandedes på sædvanlig underfundig vis, og vi måtte give vor trofaste frokost- og nachspiel-gænger *Tholl*

ret, da han til slut begejstret beskrev soraner-frokosterne som noget enestående (dette anføres specielt til underretning for de nybagte gammel-soranere!): »Fortæl mig engang«, spurgte Tholl, »hvor kan man én gang om måneden møde mennesker, unge og gamle, der har så meget nyt, så lædigt og interessant at fortælle? Og hvor kan man få udvidet sin horisont og gå beriget derfra samtidigt med at man deler 'en fælles fortid' på Danmarks herligste skole *Sorø Akademi?* – Svaret er indlysende: *Soraner-Frokosten* er stedet – og hvad du ikke høster under selve frokosten, sanker du under Nachspielet!«.

Vi gik berigede hjem og glædede os allerede til gensynet torsdag den 1. august, hvor vi venter at mange unge gamle soranere vil møde op og konfronteres med de gamle ungdommeligt vellagrede. Se dem an, I unge, og husk lige på at »Sådan som vi er, blir I, og sådan som I er, var vi!« – På gensyn.

Paul Rantzau

Frokosten den 1. august 1991

Sommervejret var over dansk middel! Hvor mange havde mon trodset den ulidelige hede og fundet vej til »Prag?« Det viste sig at hele tretten mødte op:

Nestor Knud Hauerslev '23; Jens Bastue Jacobsen '24; Dan Fink '27; Jørgen Tholl '33; Paul Rantzau '37; Hans Birger Mitens '41; Bjørn Brunsted '45; Niels Erik Løgstrup '49; Carsten Richard Mikkelsen '57; Poul Andersen '61; Klaus Runge og Lasse Tryde '87, og benjamin Troels Bergman der repræsenterede de nybagte gamle soranere fra anno 1991 (bravo!), han faldt godt til i selskabet, der spændte over 68 årgange, skade blot at han ikke havde medbragt nogle af de for deres skønhed og kløgt så vidtberømte kvindelige academister! Men de myldrer forhåbentlig frem til de kommende frokoster! *Saxtorph og Tatzelwurmen (også kaldet Kiesow)* så vi ikke skyggen af – de må være syge!

Som medlem af styrelsen dirigerede *Runge* formalia med sikker sans for hvad

man kunne byde deltagerne i varmen (kvadet blev sprunget over, vi hviskede et 'skolen leve', men navneopråbet gennemførtes!). *Brunsted* fortalte os at det var første gang han var til soranerfrokost, hvilket vi syntes var på tide, da der var henrundet 46 (seks-og-fyrre!) år siden han dimitteredes! Men bedre sent end aldrig – han lovede at komme igen inden år 2037 – vi var rørte til tårer!

Bordet var smukt dækket »oppe« ligest som forrige gang, og vi havde en prægtig frokost. Af splinternyt fra Sorø fik vi at vide at anstaltens søfagade snart genopstod i hvidligt puds og at turen derefter kommer til façaden mod Fratergården, der vil blive fyldt med lys, herligt! Samtalen gik livligt. *Tholl* fortalte at hans systematiske gennemlæsning af Soraner-Bladet skred frem som planlagt; han var imponeret over den enorme stofmængde og de mange interessante kilder, der østes af, og de mange detaljer der desværre ikke er registreret i de udkomne indholdsfortegnelser, der fokuserer stærkt på det genealogiske stof. Soraner-Biografiernes fortsættelse blev omtalt, et kæmpearbejde som *Otto Schousboe '28* har taget sig af indtil for nylig, hvor *Niels Saxtorph '40* overtog roret. I min ende af bordet kom vi til at snakke om skolens lærere (tænk engang!) – *Huberts* enorme kræfter, *Rafts* både fysiske og åndelige kraftpræstationer (skak!) blev endnu en gang omtalt og beundret – og i denne forbindelse kom vi ind på et område, der ikke (endnu!) har fundet sin compiler: de mange sjove historier hvor en elev spiller hovedrollen og ved en eller anden kostelig »streg« udløser en ligeså kostelig reaktion hos læreren. En af slagsen bør nævnes (*Tholl* var fortælleren): Scenen er en time hos »Ridderen« (et øgenavn for lektor *Henrik Frimodt* (1870-1948), der kendte navnet og brugte det indirekte, hans bolig i Sorø kaldte han f.eks. ridderborgen, og han omtalte sig selv (indirekte) som »en kær og elsket lærer«): En elev sidder og mumler hen for sig selv. Ridderen bliver opmærksom derpå og spørger hvad det er han siger. Ele-

ven svarer: »Jeg sidder og tænker på hvad det mon er for en lighed der findes mellem en kær og elsket lærer, og en turnering?« Ridderen gav op, men eleven kunne da fortælle at en turnering var en ridderkik og læreren ... Udredningen blev brat afsluttet med et »slående argument!« Lektor *Holten* blev fremhævet som en åndens repræsentant, der ikke gik over til korporligheder, han behandlede sine elever som voksne mennesker, men kostelige var historierne om ham også. Det var *Holten*, der jo var sønderjyde og nationalt sindet, der havde været i diskussionen med *Ferdinand Ohrt* (1873-1938, student fra Sorø 1892, adjunkt i Sorø 1903-1914) om begrebet nationalitet og det at være dansk. *Ohrt* skrev til *Holten*: »Man ærer Riget ved at ære Kongen!« – Om »Splejsen« (*Henrik Gad* (1862-1945) lektor 1919-1929) fortalles denne morsomme iagttagelse, der klart illustrerer at »små særheder« hos læreren ikke går ram forbi: Før undervisningen tog sin begyndelse, blev en lille rund metaldåse taget op af lommen; dåsen blev åbnet og en salmiakpastil blev taget op; med en lommekniv blev salmiakpastillen delt; den ene halv-

del havnede i dåsen, der blev smækket i og puttet i lommen; den anden halvdel endte i munden!

Poul Andersen fortalte et par herlige historier fra »nutiden«: Scenen udspillede sig i »Krølle« alias lektor *Ove Christensen* (1908-1978), der altid mødte op i den samme nu efterhånden ældgamle jakke. Klassens største elev (2 m høj, 1 m bred over skuldrene) hankede op i *Krølle* (der næsten forsvandt i elevens »favntag«) med ordene: »Nå, Bassemænd, har du fået ny jakke?... Gerningsmanden blev sendt på en timelang spadseretur i akademihaven. – I en anden af *Krølles* timer blev en af klassens attraktive kvindelige elever kaldt op, hun holdt sig på behørig afstand af sin lærer, der sagde: »Kom bare nærmere, jeg bider ikke!«! Hvortil en stemme fra klassens baggrund tørt bemærkede: »Hun har jo brystværn!« – Om *Krølles* reaktion på denne pragtfulde bemærkning forlyder intet – han *må* da ha' moret sig!

Med *Hauerslev* i vor midte fortsatte vi med at fortælle historier under et herligt og langvarigt *Nachspiel!*

Paul Rantzaу

Med fælles kultur ...

EF-informationschef annoncerede fælles kulturpolitik.

To foredrag af prominente foredragsholdere fik en del mennesker til at tage til Tersløsegaard en torsdag eftermiddag. De hørte om *Holberg*, det gamle Europa og om fremtiden.

Først bød rektor *Arne Østergaard*, formand for *Holberg-stiftelsen*, velkommen. Stiftelsen ville da med glæde hjælpe informationschef *Mikael Bramsen* i kontorets kampagne for på denne måde at gøre opmærksom på, at *Vestsjællands amt* er en del af *EF*.

Bag arrangementet stod *Europa-parlamentets informationskontor* og *EF-kommissionen*. Informationschef *Mikael Bramsen* sagde i sin velkomsttale, at in-

denfor et halvt år ville den politiske union se dagens lys. Det var hans indtryk, at virksomheder og skoler i *Vestsjællands amt* er ganske godt orienterede, men kampagnen har også det formål at gøre opmærksom på, at *EF-væsenet* har hele to informationskontorer, man kan trække på.

Han nævnede også, at en fælles kulturpolitik var på vej. Den skal sikre de enkelte medlemslandes særlige kultur og skabe en slags fælles europæisk kultur »underbygge den europæiske kulturelle dimensions identitet«.

Mikael Bramsen lancerede et nyt fremmedord – vanskeligt som en spiritusprøve, som han sagde – subsidiaritetsprincippet.

Ordet dækker over det princip, at der kun skal være fællesskabs-politik, hvis en fælles løsning er bedst. Men han gav ikke eksempler. Dog understregede han, at ministerrådets forslag flere gange nævner, at de kulturelle forskelle skal respekteres.

Efter velkomsttalen gentog museumsinspektør Erik Kjærsgaard det spændende foredrag, han havde holdt på Sorø Akademi samme formiddag, nemlig om Holberg og det Europa, Holberg levede i.

Efter en pause med vin i »kælderen« og en sandwich talte professor Thomas Bredsdorff om Holberg som europæer.

Mellem sit 20. og 40. leveår opholdt Ludvig Holberg sig næsten halvdelen af tiden i udlandet. Og helst på biblioteker. Hjemme i monarkiet Danmark var der mange bøger, han ikke kunne få fat i. Det kunne han i udlandet. Erik Kjærsgaard nævnede i en sidebemærkning, at her i nutidens Danmark »var vi, indtil regeringen bombede de videnskabelige biblioteker tilbage til Holberg-tiden, vant til at kunne læse alle bøger«.

Mange af Holbergs bøger og hans egne oversættelser af flere, plus andre af tidens værker, kan bese på Holberg Museet, Tersløsegaard, den næste tid.

– Et godt mål for en søndagsudflugt, som Mikael Bramsen sagde.

SAAB Specialværksted

SAAB 96, V4 og
andre biler
toprenoveres og
sælges.

NIELS THIELE
Automobiler
Frederikssundsvej 151
3660 Stenløse
Tlf. 42 17 00 72

Sorø Akademi på video

I forbindelse med optagelserne til en videofilm om Sorø Akademi er der blevet klippet en video sammen om Bulesoldet og dimissionen 1991.

Videoen indeholder bl.a. talerne af Årets Elev og Rektor i deres helhed.

Varigheden er ca. 55. minutter, prisen er kr. 160,- og den kan rekvireres hos: *Havision, Spånbæk 24, 4300 Holbæk. Tlf. 59 44 28 66.*

Aquincum Rejser

– de historiske rejser

Vi ser igen på kalkmalerier med Niels M. Saxtorph lørdag den 5. oktober. Kirketur i Nord-vestsjælland til Sdr. Jernløse, Hjembæk og Jyderup Kirke. Derefter frokost på Mørkøv Kro og videre til Undløse kirke. Vi slutter af med Reerslev kirke v/ Hedehusene.

Afgang 5. oktober kl. 9,00 fra Restaurant Nimb. Hjemkomst ca. 17.

Pris kr. 400,- incl. frokost m/ 1 øl + kaffe.

Tilmelding 53 78 25 65 også lørdag-søndag.

*Med venlig hilsen
Britta Johnsen*

Karakterernes tyranni

af Simon Borre som er student 91. Det er ikke de sure rønnbær, han spytter ud med disse tanker om karaktersystemet. Han fik i juni det hidtil højeste eksamensgennemsnit (11,7) i Sorø Akademis historie.

Det værste er ikke engang, at karaktersystemet er et primitivt og unøjagtigt instrument, hvis betydning står i skærende kontrast til dets evne til at skelne mellem skidt og kanel. Selv om det er galt nok. Langt alvorligere, men også mindre erkendt, er konsekvensen af karakterernes tyranni både for skolen, in casu gymnasiet, og for den enkelte elev.

Er det ikke påfaldende, i hvor høj grad der fra såvel højre- som venstrefløjen flås i karaktersystemet? I dette ideologiske tovtrækkeri aner men mere end det sædvanlige politiske spilfægteri.

At systemet ikke er så neutralt, men tværtimod sprængfyldt med »værdier« af den ene eller den anden art, er en så indlysende betragtning, at den ikke giver ekstra point til kvote to. Men accepterer man det synspunkt, er vejen ikke lang til også at ønske den nuværende orden radikalt ændret.

Det hellige aksiom i gymnasiet er, at en karakter er en reel bedømmelse af en elev. Uden den grundsætning braser korthuset sammen, og karakterer bliver meningsløse. Systemet siges nemlig at besidde evnen til knivskarpt at evaluere eleven, at sammenfatte en mangfoldighed af færdigheder og præstationer til *et enkelt tal*.

Lige så vel som det ikke er lykkedes filosofferne at finde målestokken for godt og ondt, således er det ønsketænkning at tro, at man kan finde et retfærdigt grundlag for at vurdere en elev.

Det er imidlertid en lige så stor fejltagelse at hævde, at en karakter blot er et *tilfældigt* tal; ofte viser det sig nemlig virkelig at være en korrekt vurdering af en præstation, men hvilken præstation? En karakter udtrykker i mange tilfælde alene elevens evne til som en svamp at indsuge lektion og aflire den på et passende tids-

punkt i den efterfølgende time. Tryk på knappen og spil båndet af når det passer sig, og en høj karakter vil med stor sandsynlighed lande oven i hatten. Man har jo læst på lektionen ikke sandt?

Allerede nu anes skaren af protesterende undervisningsfolk med cirkulærer og bekendtgørelser i hånden. Sådan virker systemet jo slet ikke: Næ nej, vil man have en topkarakter, må man sandelig præstere noget selvstændigt osv. osv. Det er dog, kan jeg bevidne, en beklagelig sandhed, at karaktererne netop opmuntrer til denne »båndoptager-metode«, og ikke i tilstrækkelig grad »straffer« den blotte udenadslelse, som ikke forudsætter forståelse, men snarere ren flid. I en anden sammenhæng har Søren Kierkegaard kaldt fænomenet »remsende galskab«! I Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 589 af 10. september 1987 tales der om karakterer som evaluering af »den enkelte elevs faglige kvalifikationer«, hvilket kun kan besvares med en stille hovedrysten. Et forfængeligt håb, må man sige. Det er indlysende, at en karakter mange gange vil afspejle faglig dygtighed, men alt, alt for ofte fortæller tallet, at eleven fra dag til dag og på helt mekanisk vis har været i stand til at »indstudere« dagens tekst.

Glemmer man ovenstående og tillægger systemet en betydning, som det slet ikke kan bære, gøres karakterer til et bekvemt, men også farligt middel til at gruppere mennesker. Man kan nu engang ikke slå op i en tabel og smide alle med en lav karakter over i skraldespanden, lige så vel som man ikke blindt kan lade alle andre passere. Billedet ville være komisk (og meningsløst, hvis ikke det var så sandt):

For kort tid siden, da afslagene fra de videregående uddannelser i tusindvis dumpede ind ad brevsprækken, opfattede mange det som tragisk og uretfærdigt, at en sammenhobning af tal skal udstikke kursen for deres fremtid. Forhåbentlig vil man om føje år ryste på hovedet ad et samfund, som tillod sig at lade decimaltal afgøre, hvilken uddannelse et ungt menneske allernådigst kunne få.

Naturligvis beskriver det nøgne tal en række karakteristika hos en person, men det er et udsagn af tvivlsom værdi. Ofte vil det »u-udsagte«, alt det, som karakteren tier om, være langt det mest interessante.

Det er som sagt en illusion at påstå, at en karakter er udtryk for evner og præstationer, og det er lige så forkert at mene, at karakteren afspejler en persons »egenskaber«. I så fald er det egenskaber, som de fleste nok ville være foruden. Af egen (nej, ikke bitter!) erfaring ved jeg, at karakter-systemet skærper og udvikler éns evne til at agere. Jo mere man forstår at lægge ansigtet i de rette folder og iføre sig den rette maske på det rigtige tidspunkt, desto større er muligheden for at få en høj karakter. Derfor er man godt hjulpet, hvis man besidder fintfølelse seismografiske evner til at opfange lærernes forventninger, attituder og signaler, så man kan indrette sin opførsel derefter. Så skræmmende enkelt virker systemet i mange tilfælde. Karaktererne fordeles ikke efter tilfældighedens strenge lov, der belønner dem, der har »gennemskuet« og er bevidste om spillereglerne, som har luret systemet dets fiduser af, og som er villige til anvende dem i praksis.

Når man f.eks. indser, at det betaler sig at optræde kritisk, indretter man sig selvfølgelig derefter og bliver djævelens advokat. Er det derimod til éns fordel at være følgagtig, er det selvsagt en smal sag at tie og føje sig. Om man skal være et menneske med en kritisk bevidsthed eller blot nokkefår, bør således for den stræbsomme elev alene afhænge af, om den valgte rolle kommer til at koste på kredittiden.

Derfor er det ikke af vejen, hvis man som en anden erhvervsleder prioriterer begreber som »cost/benefit« og »price/earnings«. Ønsker man de håndfaste goder, som gymnasiet tilbyder, nemlig høje karakterer, der kan bane vej for en givtig fremtid, gælder det ganske enkelt om at følge spillereglerne, at neje og bukke på de rigtige tidspunkter, og slibe de skarpe

kanter af. man må alene af den grund indrømme, at en høj karakter ofte indeholder et udsagn om en elev, nemlig i hvilken grad vedkommende har tilpasset sig, hvor stor en del af den kritiske indstilling, man har smidt over bord, om man har bøjet nakken, når det har været hensigtsmæssigt kort sagt, om man har evnet og ønsket at indordne sig under et system, hvis egen absurde logik man i tide har erkendt. I så fald er man virkelig »trådt i rolle« i karaktersystemets komediespil.

Hvis blot konsekvenserne af karaktergivningingen kunne holdes inden for gymnasiets mure, ville skaden være begrænset. Nok ville man have forsømt foråret, men efter vår følger som bekendt sommer. Desværre er den formning af personligheden, som foregår i gymnasiet, ikke sådan at ændre, og hvad værre er, det er samfundet, som vil få virkningerne at føle. For vel er det bekvemt med borgere, der ved hvordan og hvornår der »makkes ret«. De skal nok vide ikke at råbe op, være kritiske og gøre vrøvl, når det ikke »passer sig«; status quo betyder for dem ikke stilstand, men tryghed. I en tid, hvor der råbes på fleksibilitet og nytænkning, er det ikke eftersnakkere, der er brug for. Den træghed og de begyndende tegn på leddegigt, som ses i vort samfund, kræver vel netop personer, der ikke frygter forandring, som går nye veje, og som selv er i stand til at udvikle selvstændige og overrumpende ideer. Kreative mennesker med dynamik, hvad enten det så er inden for matematik eller humaniora. Desværre er det ikke folk af den støbning, som udvikles i gymnasiet. Fremtidens studenter vil mere end nogen sinde før sande, at skolens vindere let kan blive livets tabere.

Hvis man skal »måle og veje«, og det er vel urealistisk at tro, at gymnasiet helt kan undvære et »evalueringssystem«, kunne man måske i stedet for den nuværende skala med 10 trin nøjes med f.eks. det halv: Exceptionelt, godt, mindre godt, utilfredsstillende. En sådan »grov« skala ville utvivlsomt være lige så vejledende for hvem, der nu har lyst til studere eksa-

mensbeviser, og med færre af det nuværende systems alvorlige ulemper.

Under alle omstændigheder er tiden inde til at finde nogle nye mekanismer, som ikke blot præmierer flid, disciplin, andenhåndsviden, evnen til udenadslære og taktisk sans, men som også udvikler andre, og langt mere væsentlige, sider af personligheden som selvstændig tænkning, kreativitet, spontanitet og kritisk sans. Udnyttede man begge sider, ville gymnasiet kunne få gavn af det hav af muligheder, som ligger gemt i eleverne. Og det ville også betyde, at eleverne blev til hele mennesker.

SORØ - en parkeringsidyl ved hovedvejen

For nogle år siden udgav Sorø Turistforening en brochure - »Sorø, ein Idyll an der Hauptstrasse« - der beskrev Sorø's yndigheder sådan som de på udgivelsestidspunktet præsenterede sig. I mellemtiden har udviklingen krævet sit, og tidspunktet er nu inde, hvor en ny og revideret udgave bør udsendes med ændret titel i samklang med tidens ånd og krav: »Sorø, en parkeringsidyl ved hovedvejen«. Man kunne, med H. C. Andersens ord in mente, tilføje: »Skynd dig, kom, om føje år Sorø som en parkeringsplads står«!

Forandringer går med raske fjed, og genkendelsens glæde er stakket for den, der vil tage til Sorø for at opsøge gammelkendte steder. Vedkommende vil erfare, at der trods en heroisk indsats fra sagkyndig side kun levnes lidet af det gamle. I den kommercielle »udviklings« navn skønnes alt umoderne at stå i vejen, og dette begrundes blandt andet med, at Sorø by har sine specielle problemer, der ikke umiddelbart kan sammenlignes med andre byers: Sorø er spærret inde på sin klostervold af sø, skov, akademigrund og villa-kvarterer, der begrænser de økonomiske udvidelses- og udviklingsmuligheder. Det eneste sted, hvor der er fri bane, er den gamle bebyggelse i bykernen, der trues med udslettelse: Gårde, udhuse og haver bag karreernes gadehuse fjernes til fordel

for tilkørselsveje og parkeringspladser. Storgades husrækker ombygges med store udstillingsvinduer for butikkerne, hvis navne- og reklameskilte fuldender ødelæggelsen af de gamle gadehuses facader, der fortsætter en skintilværelse ovenover skiltene. Husenes individualitet udslettes, gadebilledet ændres til en bazar, hvor man forsøger at fange det købe-»lystne« publikums opmærksomhed ved at vælte varerne ud til beskuelse i vinduerne - ren underholdning for forbipasserende, videre til næste vindue! Fænomenet er naturligvis ikke begrænset til Sorø, der heldigvis, indtil videre, har undgået masseophobningen af varer på fortovene, der forvandler gademiljøet i byer med gågader til uendørs supermarkeder.

Sorø synes - endnu - at have muligheder for at skabe et fint miljø for både beboere og butikker i den resterende gamle bebyggelse, men det er på et hængende hår, byen er godt på vej til at udslette den sidste rest af sit gamle særpræg! Men tag nu ikke fejl: Ingen vil gå ind for, at byens forretningsliv skal kvæles i »museal bevaring«! Men bevaringsbestrebelse kan udmærket gå i spænd med et fint, ja, spændende miljø - det findes der gode eksempler på her til lands - hvor folk kan handle til fods i ro og mag og nyde smukke omgivelser med gammelt og nyt i harmonisk samdrægtighed, og hvor det tåbelige krav om bilen lige udenfor døren henvises til supermarkeder med tilhørende parkeringspladser, der ikke naturnødvendigt behøver at blive klasket op i bymidten!

Visse bevaringsværdige bygninger overlever i dag på et hængende hår: »Herrerens Gård« var påtænkt nedrevet (!), men reddedes; bagbygningerne blev af arkitekt *Søren Lotz* ombygget til biblioteksformål, et fint gårdmiljø blev resultatet, ligesom hans følsomme restaurering af de smukke huse på Søgades sydside og af »Regensen« på Torvet blev en pryd for byen; det samme gælder husrækken i Priorgade. Det er *helheder*, der giver særpræget, ikke et bevaret enkelthus her og der; man frygter, at det sidste bliver tilfældet i Sorø, og at ny-

bebyggelse uden samklang med den ældre bebyggelse får byen til at ligne en hvilken som helst anden dansk gennemsnitsby uden det mindste lokale særpræg - det ville være synd for den charmerende lilleby Sorø og for de turister, der kommer hertil ... de søger noget mere end en parkeringsdyl ved hovedvejen!

Paul Rantzaa.

*Ved studentereksamen i -
400-året for Sorø Akademi (1986)*

SORØ's PRIS

(Mel. På tankens slot -)

Det kære Sorø vi savne vil,
Ukrænkelige enemærker,
Og der er minder, naturens spil,
God gammel tradition dog stærk er!
Så drager Akademiet
Og os som Sorø-dynastiet,
Ruster til dåd, ungdom så kåd,
Ønsk os og jubilaren
LEVE!

Disse linier er forfattet af min moder ved min studentereksamen i 1986.

Af forskellige årsager foretrækker jeg at være anonym. Det vigtige er, at sangen handler om vort dejlige Sorø!

Ole Rømers planetmaskine

Tycho Brahe Planetarium i København har fået en ny spændende attraktion i form af en rekonstruktion af Ole Rømers stjernekort og planetmaskine fra 1680, som gik til grunde ved Københavns brand i 1728, men tegningerne er heldigvis bevaret. Modellen er udført ad konservator og urmager Søren Andersen og skænket af *Velux Fonden*.

Red.

**Runde fødselsdage
i oktober 1991**

1. Lektor Grete Bundgaard (f. 16, S 34) Saralystvej 17, 8270 Højbjerg
1. Kasserer Richard Asle Thorseth (f. 21, R 39) Gl. Vardevej 139, Gjesing pr. 6715 Esbjerg N
2. Hortonom Jens-Erik Christiansen (f. 41, '59) ska. i Ballerup
4. Stadsing. Poul Guttesen (f. 11, S 31), J.C. Svabosgøta 24, Fr-100 Tórshavn, Færøerne
5. Carl Ole Estreich (f. 41, R 58) Rebeccavej 42, 2900 Hellerup
5. Civ.ing. Børge Knudsen (f. 31, S 51), Bushøjvej 27, 8270 Højbjerg
7. Filminstr. Niels Holt (f. 31, '46) ska. Nybo forsøgsstation, 3990 Kvistgård
14. Ib Amon Amosen (f. 31, R 48) 1920 Bloor Str. West, Apt. A, Toronto 9, Ontario, Canada
14. George C. A. Bornemann (f. 41, '58) *ukendt adresse*
15. Vagtkontr. Ole Baltzesen (f. 31, S 51) Birkehøj 8, 2600 Glostrup
16. Rutebilejer Jens Erik Abildskou (f. 31, R 48) Graham Bells Vej 40, 8200 Aarhus N
17. Revisor Terkel August Machold (f. 01, '18) R.R.1, Belleville, Ontario, Canada
19. Aase Thomsen (f. 31, S 49) Strudsbjergvej 20, 4200 Slagelse
21. Cand. polyt. Mogens Burø (f. 31, S 51), Vidagatan 7, S-44400 Stenungsund, Sverige
21. Lærer Mads Lützen (f. 41, S 60) Varvid 7, Fr-100 Tórshavn, Færøerne
23. Afd. chef Dines L. Friis (f. 16, '30) Engvej 3, Blovstrød pr. 3450 Allerød
24. Kørelærer Johs. Andersen (f. 21, R 38) Møllevej 16, 4180 Sorø
24. Karen Margrethe Andreasen (f. 11, S 29) Matthæusgade 27, 2. th., 1606 Kbh. V
24. Læge Chr. Gerhard Lind (f. 01, S 19) Stendyssevej 9, 2900 Hellerup
28. Lektor Aage Dannemand (f. 11. S 29) Pilevad 9, 2800 Lyngby

Soranske dødsfald

ADAM LAWAETZ (R 21)

12. juni 1914 – 14. august 1991

AAGE ANDRÉ WILHELM COLDING

(1905)

2. januar 1890 – 29 april 1991

FRODE SAND (S 26)

27. juli 1905 – 17 maj 1991.

Aage Colding (1895)

2. januar 1890 - 29. april 1991.

Aage André Wilhelm Colding er død, 101 år gammel. han forlod skolen i 1895, udgik af 2. mellem, tog eksamen fra handels-højskolen i Dresden, var ansat i Hamborg i 3 år i et korn- og foderstoffirma, i England 1914-17 og i kulbranchen i Frankrig, ansat på det danske konsulat i Bordeaux i to år og derefter rentier i resten af sit liv, han rejste meget og besøgte alle verdensdele i sit otium. Hans fritidsinteresser var ridning og golf. Lige til sin død var han et trofast medlem af Soransk Samfund trods sin korte tid på skolen.

Red.

Antik
BEHRENS
Absalonsgade 19 - 4180 Sorø - Tlf. 53 63 53 42
Romantiske værelser udlejes.
Zimmer - Rooms
Overnatning incl. morgencomplet
pr. person pr. dag. Kr. 150.00

MEDLEMSKONTINGENTET

er af generalforsamlingen fastsat til kr. 125,- i 1991. For medlemmer fra og med årgang 1984 samt for medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun kr. 75,-.

Soransk Samfunds kasserer:

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30
1302 København K.
Telefon 33 13 86 66
Postgiro 4 00 17 10

Kontingent m.v.

SOR-data
Soransk Samfund
Dr. Tværgade 30
1302 København K.
Kontingent:
giro 3 27 13 07

OBS – Årgang 90 er kontingentfri.

Adresseændring skal i Skandinavi-
en ske til det lokale postkontor
(udenfor Skandinavien direkte til
kassereren).

OBS - BETALING

Til de medlemmer, der er bosat i Danmark, på Færøerne, i Norge, Finland, Sverige og i Island fremendes fortrykte girokort. Udlandssoranere bedes **indbetale kontingent i check, trukket på en dansk bank**, da Samfundet ellers må betale **40,00 kr.** for at veksle en udenlandsk check. Denne indbetaling må gerne komme kassereren i hænde u/ yderligere opfordring, hvorved Samfundet sparer tid og penge til opkrævning.

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:

Formanden, borgmester Ib Juul
Herlev Rådhus, Bygaden 90
2730 Herlev
Telefon 42 94 06 33

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
Kongebrovej 28
4180 Sorø
53 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30, 1302 Kbh. K.
Tlf. 33 13 86 66 – Fax. 33 93 86 66

Sorø Bogtrykkeri APS

Alleen 9, 4180 Sorø
Tlf. 53 63 05 75 – Fax. 53 63 51 75

ISSN 0903-1340

Adresseændringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

H H BACHE

PARSBERGVEJ 50

2830 VIRUM

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4300 HOLBÆK

Hovedvej 4
53 43 41 22

4400 KALUNDBORG

Slagelsevej 162
53 51 11 66

4500 NYKØBING Sj.

Autogården
53 41 11 22

– *Stedet vi mødes*

HOTEL POSTGÅRDEN

Leslie Christensen

Telf. 53 63 22 22

Sorø Akademis
Skovdistrikt

Telf. 53 63 01 25

**ADVOKAT
CENTRET**

AHLGADE 49
4300 HOLBÆK

Steen Harrsen
Møderet for Højesteret

Michael Abel
Møderet for Landsret

Jens Klokhøj
Møderet for Landsret

Finn Jørgensen
Møderet for Landsret

Palle Andersen
Møderet for Højesteret

Telefon 53 43 44 45 · Fax 53 43 01 12 · Giro 3 03 81 81